

JOKUBAVIČIOS UNTUONS

Gėmiai 1954 metu bérželė 13 dėina Mažeikių rajuona Skėriū kaimė, netuolėj gražiūju Rėnavas dvara rūmu. Mono mama bova kėlusi iš Grūstės kaimo, vo omžena atėsi tievilius bava gémés er augés Skoudé.

Vėdorénė bengiau Mažeikių muokykluo-internatę, paskiau — bovusi Kauno politeknikos instituto. Teep pasidariau inžinerios mekanik.

Rėnava aštonmetie muokykluo toriejau dédélee gera muoktyoji Danielio Viada. Anam už daug kou dar er šendėin diekavuotė torio. Iš tū laikū er mona meilė literatūraa. Pats daugiau vėsuokius sveikėnėmus, dainelės rašiniejo. Tou darytė pats gyvenėms privert. Eini i péršilus ar kéta kuoki pruoga pasėtaika, siedi pats er rašaa, nes kétuokė pasérinkėma nier.

Bengės instituta, dérbau Telšių skaičiavėma mašinu gamykluo, 12 metu sportinininko-sklandytuojo bovau Telšių aviacėjės sporta klubė. Kelis metus bovau Lietuvos sklandytuoju rinktėnės narys.

1994 metu vasarė 6 dėina

Neškem sava kryžio

*Lietovee, neškem kuožnos sava kryžio
Unt stipriū ar pavargusiu petiū.
Kaimynou, kors pavarga, nešt padiekem,
Bet savoují nekelkem bruoliou unt kupruos.*

*Padiekem bruoliou, vo ne tam, kors omžees,
Unt spronda juojé mums er nuor dar juotė.
Žemaitiou devé Dievs juk jautré širdi, kėita spronda,
Bet tik ne tam, kad vergvaldius nešiuto.*

*Pavergté talkies mumis vuokietee, prancūzaa
Er švedas, lénkaas, roskee. Daug bova nuorintiū.
Bet meskem svetėma kryžello, imkem sava,
Gal nel sunkiesni, bet garbinga, pagal mūs petius.*

*Mūs buočee mélženaa nu sena če gyvena
Ne ūgio dédélė, bet darbaas anū vertaas.
Gal varga daug, bet vergaas juk nebova,
Pryš kuožna neklaupies ér nelénkė galvuos.*

*Iš oužoulū stéprybės
pasemuokė
Garbingaa ejé sava
Kalvarėjés kelius.
Er klapies tik prys
Dieva, katros širdi
Užvaldė dédé meilė,
kėlnomo.*

*Mes nepažinkem
alaus, snapšés, vyna,
Kaap nepažéna anū mūs
pruobuočee mélženaa.
Brunginkem sava
žemaitėška būda kėita,
oužoulal,
Gyvenėma mieroukem
ne botelkuom,
bet geraas darbaas.*

*Brunginkem sava kalba,
žemé, mēška, dongo,
Mylijekem tlevus, bruolius,
vaakus, anukus.
Juk veks tas — Tlevyné mūsa brungi.
Tévyne vards par omžius švēnts mums būs.*

*Juk žénuom mes: prys pénktius šimtus metu
Európa vésa laiké švēnta žemé mūsa.
Tad bükem tuokees, kad Paryžiou
kas sołekés pasakytom:
"Ons žmuogos duors, žemaitis... nu Telšiū".*

*Tad neškem duoree kuožnos sava kryžio, nesulincké.
Lai skomb pu kalmus viel Birutės daina Lietovuo.
Er neužmérškem, kad tou garbė gavuom gémé.
Lietovees tad er forem bütel'*

JANUŠIENĖ JOZAPA

Gimiai 1937 metu birželli 26 dėina. Béngus Sablausku septynmeti muokykla, pradiuo dirbau ūkle, pu tuo neaktivaldzée bengiau Klaipėdas žemės ūkė bugalterénés apskaltuos teknikoma. 1983 metaas pradiejaus muokykis Vilniaus kultūras muokykluo. Anou bengiau 1985 metaas. Teep pasidariau diplomouta bibliotekininkė. Dabaa dirbu tiksibas muokykluo Gedrimū pagrindinė muokykluo. Dirbau bibliotekuo, kultūras namunsi. Visa laiką rašlau — nu keturiuolikas metu.

Išaugau daugiavaikie šeimuo. Dešimt mūsa buva. Dešimt mamas skausma pirštu. Kyvins su sava gyvenima kryžium. Tyvelis gražee liūb dalniūt, eiliūt. Ons, musiet, tū meilé menū ir mums perdav. Iš mamytis gavau tikėjima tvirtybi. Ji visad liūb sava vaakus paržignoti, kaa iš numū lydėjti. Tas jos tikėjims i Die-

va — naikainojama vertybė. Ana mums vislīms padėji savim išlikti, nors mūsu valtis visa laikā daužė balsės audras. Todiel daug pačiū šilčiausiu žuodžiu, eiliū aš skirtu sava mamaa. Anaa ir šis eilleraštis:

Ačiū tau, mama,
Už šventūjį kryžiu,
Už pirmūjį žuodi
Unt lūpu.
Ačiū tau, mama,
Už ašara surė,
Unt tava,
Unt mona skrūsta.
Ačiū tau, mama,
Už gerūjį žuodi,
Už širdi,
Už šiluma runku.
Ačiū tau, mama,
Už omžina šlovi,
Unt Vlešpaties
Runku...

